

Nr 398

Av herr **Holmberg m. fl.**, om åtgärder i syfte att åstadkomma billigare läkemedel.

Läkemedelsreformen, som trädde i kraft den 1 januari 1955, blev aldrig av sådan omfattning att man med fog kunde tala om att läkemedel kostnadsfritt tillhandahölls de sjuka. Endast för vissa sjukdomar är receptbelagda läkemedel fria. Övriga läkemedel får däremot betalas utan rabattering upp till ett pris av 3 kronor. För överstigande kostnad sker prisnedsättning med 50 procent.

Reformens värde har emellertid nu ytterligare nedsatts på grund av de betydande prisstegringar som ägt rum sedan den trädde i kraft. De läkemedelsbehövandes andel i kostnaden har därför starkt ökat under de senaste åren. Det inträffar inte sällan att patienter i små ekonomiska omständigheter avstår från att lösa ut de dyrare mediciner som ordinerats av läkare. Då kostnaderna kan uppgå till 50 kronor och däröver inses lätt vilka svårigheter som föreligger för många sjuka att förskaffa sig de bättre läkemedlen.

Särskilt är detta fallet beträffande det stora antal folkpensionärer, som har folkpensionen som enda inkomst. Deras höga ålder medför att de oftare än andra medborgare måste söka läkarvård. Frågan om helt fria läkemedel åt folkpensionärerna har därför aktualiserats av deras organisationer, som i flera uttalanden gett sin mening härom till känna.

På senare tid har kravet på allmän hälsokontroll i sjukdomsförebyggande syfte förts fram med allt större kraft. Utan tvekan kommer en dylik kontroll att avsevärt minska kostnaderna för den direkta sjukvården. Därvidlag kommer tillhandahållandet av billigare eller kostnadsfria läkemedel att spela en betydande roll.

Ur såväl samhällets som de vårdbehövandes synpunkt är det av stor vikt att läkemedelskostnaderna avsevärt nedbringas. Utan tvivel föreligger möjligheter för statsmakterna att i ena eller andra formen påverka pris-sättningen till förmån för åstadkommande av billigare läkemedel. En undersökning i sådan riktning bör därför komma till stånd jämsides med att läkemedelsreformen förbättras.

Med hänvisning till ovanstående får vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till åtgärder i syfte att åstadkomma billigare

läkemedel, i första hand genom att receptbelagda läkemedel tillhandahålles kostnadsfritt beträffande den del av priset som överstiger tre kronor.

Stockholm i januari 1962

Helmer Holmberg

H. Hagberg

Henning Nilsson
